

คำอธิบายสรุปสาระสำคัญ
พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช ๒๕๖๒ *

๑. ความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และขอบเขตของกฎหมาย

พระราชบัญญัตินี้มุ่งหมายในการจำกัดสิทธิในการทำการประมงในเขตการประมงไทยของคนต่างด้าว ห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัดที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่อยู่ในราชอาณาจักรไทย กำหนดห้ามมิให้เรือสัญชาติต่างประเทศ หรือเรือที่เป็นของคนต่างด้าวหรือของนิติบุคคลที่มีสัญชาติต่างประเทศ และเรือไทยที่มีคนประจำเรือเป็นคนต่างด้าวทำการประมงในเขตการประมงไทยให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการตรวจ ค้น จับ และยึดเรือ รวมถึงการสอบสวนความผิดอาญาตามพระราชบัญญัตินี้โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการจับกุมหรือสั่งให้จับกุม ตลอดจนการฟ้องคดีอาญาโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารซึ่งรัฐมนตรีได้ตั้งขึ้นให้อำนาจและหน้าที่ฟ้อง

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๒ เป็นต้นไป

๒. สรุปสาระสำคัญของกฎหมาย

๒.๑ “การประมง” หมายความว่า การจับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือหรือวิธีอย่างหนึ่งอย่างใดในที่แห่งหนึ่งแห่งใดในเขตการประมงไทย รวมทั้งการใช้เรือทำการจับสัตว์น้ำ หรือเป็นพาหนะไปทำการจับสัตว์น้ำด้วย “เขตการประมงไทย” หมายความว่า เขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใดซึ่งประเทศไทยใช้อยู่หรือมีสิทธิที่จะใช้ต่อไปในการจับสัตว์น้ำ โดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่นหรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสนธิสัญญา หรือด้วยประการใด ๆ (มาตรา ๔)

๒.๒ กำหนดห้ามมิให้ออกใบอนุญาตสำหรับทำการประมงให้แก่ คนต่างด้าว ห้างหุ้นส่วนสามัญใด ๆ เว้นแต่ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดมีสัญชาติไทย ห้างหุ้นส่วนจำกัดใด ๆ เว้นแต่ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกันโดยไม่จำกัดจำนวน มีสัญชาติไทยและทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย หรือบริษัทจำกัดใด ๆ เว้นแต่กรรมการส่วนมากมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย และบริษัทนั้นต้องไม่มีข้อบังคับอนุญาตให้ออกหุ้นผู้ถือ โดยห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่มีสิทธิได้รับอนุญาตดังกล่าวนั้นต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตั้งอยู่ในราชอาณาจักรไทยด้วย (มาตรา ๕)

๒.๓ กำหนดให้คนต่างด้าวสามารถได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่เป็นลูกเรือในเรือประมงได้ตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว และเมื่อได้รับอนุญาตให้คนต่างด้าวเป็นลูกเรือทำการประมงได้โดยมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ (๒) (ห้ามใช้เรือไทยซึ่งมีคนประจำเรือไม่ว่าอยู่ในฐานะใด ๆ เป็นคนต่างด้าวรวมอยู่ด้วยทำการประมงในเขตการประมงไทย) มาใช้บังคับ ทั้งนี้ คำว่าลูกเรือหมายความว่าคนที่มีหน้าที่ประจำอยู่ในเรือ แต่ไม่รวมถึงผู้ควบคุมเรือ (มาตรา ๕ ทวิ)

๒.๔ กำหนดให้บุคคลหรือห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใดได้รับใบอนุญาตสำหรับทำการประมงไปแล้ว ภายหลังตกเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับใบอนุญาตสำหรับทำการประมงตามความในมาตรา ๕ ให้บุคคลหรือผู้จัดการห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่บุคคลหรือห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นตกเป็นผู้ไม่มีสิทธิ (มาตรา ๖)

* คำอธิบายนี้มีขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเข้าใจสาระสำคัญของกฎหมายเท่านั้น ส่วนการจะปฏิบัติตามกฎหมายให้เป็นไปอย่างถูกต้องนั้น ประชาชนจะต้องศึกษา ทำความเข้าใจ ตรวจสอบ และยึดถือตัวบทกฎหมายเป็นสำคัญ

๒.๕ กำหนดห้ามมิให้ใช้เรือที่มีสัญชาติต่างประเทศ หรือเรือที่เป็นของคนต่างด้าว หรือของนิติบุคคลที่มีสัญชาติต่างประเทศ และเรือไทยซึ่งมีคนประจำเรือไม่ว่าอยู่ในฐานะใด ๆ เป็นคนต่างด้าวรวมอยู่ด้วย ทำการประมงในเขตการประมงไทย นอกจากนี้จะมีความตกลงกับต่างประเทศเป็นอย่างอื่น (มาตรา ๗)

๒.๖ กำหนดให้บุคคลผู้ทำการประมงโดยใช้เรือในเขตการประมงไทยต้องมีใบอนุญาตที่ได้รับสำหรับทำการประมงประจำไปกับเรือด้วยในขณะทำการประมง (มาตรา ๘)

๒.๗ ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจและค้นเรือที่ใช้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการประมงโดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจยึดเครื่องมือที่ใช้ในการประมง เอกสารและวัตถุอื่นใดอันพึงใช้เป็นพยานหลักฐานในการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งสัตว์น้ำที่พบอยู่ในเรืออันควรสงสัยว่าได้จับในเขตการประมงไทยด้วย (มาตรา ๙)

๒.๗ ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการจับและยึดเรือที่ได้กระทำผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจที่จะพ่วงเรือนั้น หรือบังคับให้ผู้ควบคุมเรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อนำไปยัง ท่าเรือที่ใกล้ที่สุดซึ่งเหมาะแก่การที่จะสอบสวนหรือทำการอย่างอื่นเพื่อฟ้องร้องตามกฎหมาย รวมถึงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการจับกุมหรือสั่งให้จับกุมนั้นมีอำนาจทำการสอบสวนความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (มาตรา ๑๐)

๒.๘ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑ ทวิ มาตรา ๑๒)

๒.๙ ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารซึ่งรัฐมนตรีได้ตั้งขึ้นให้มีอำนาจ และหน้าที่ฟ้องคดีตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (มาตรา ๑๓)